

Geachte heer xxxxx,

Op 14 mei 2016, aangevuld op 23 mei, diende u bij ons namens xxxxx te xxxxx een klacht in over de regionale politie-eenheid Den Haag. Met deze brief reageren wij inhoudelijk op uw klacht.

Uw klacht

Uw cliënt is op 15 augustus 2015 geverbaliseerd voor rijden door rood licht. Hij heeft tegen de verkeersboete beroep ingesteld bij de officier van justitie bij het Parket Centrale Verwerking Openbaar Ministerie, maar hij wilde daarnaast aangifte doen tegen de verbaliserend ambtenaar, omdat deze valselijk proces-verbaal tegen hem zou hebben opgemaakt. Uw cliënt stelt namelijk dat hij helemaal niet door rood is gereden en dat de verbaliserend ambtenaar zou stoer hebben willen doen naar zijn collega. Toen uw cliënt hiervan aangifte wilde doen, werd hem dit geweigerd, omdat er de mogelijkheid van beroep bij de officier van justitie open stond. De klacht die u hierover namens hem indiende werd op 4 mei 2016 door de politiechef niet-ontvankelijk verklaard. Voor de reden verwees de politiechef naar het advies van de klachtencommissie. De commissie had overwogen dat uw cliënt, door het willen doen van aangifte van valsheid in geschrifte, misbruik maakte van het wettelijke recht om aangifte te kunnen doen van een strafbaar feit. Volgens de commissie kon dit alleen maar bedoeld zijn om het ambtelijk apparaat nodeloos te belasten. De procedure van klachtbehandeling was volgens de commissie niet bedoeld om, al dan niet via een omweg, zaken te behandelen waarvoor een andere procedure open staat.

Overigens hebben wij van de politie begrepen dat u inmiddels ook een nieuwe klacht van vergelijkbare strekking bij de politie Den Haag hebt ingediend. Ook de politie is in afwachting van het standpunt van de Nationale ombudsman.

Postadres

Postbus 93122
2509 AC Den Haag

Bezoekadres

Bezuidenhoutseweg 151
2594 AG Den Haag

Tel: (070) 356 35 63

Fax: (070) 360 75 72

bureau@nationaleombudsman.nl

www.nationaleombudsman.nl

Doorkiesnummer

Datum

16 augustus 2016

Ons nummer

201616620

Uw brief

14 mei 2016

Uw kenmerk

Bijlagen

Behandelend medewerker

Onderwerp

Ons nummer

201616620

2

Standpunt Nationale ombudsman*Kader*

Op grond van de artikelen 161 en 163 Wetboek van Strafvordering kan een ieder die kennis draagt van een strafbaar feit daarvan aangifte doen en zijn opsporingsambtenaren in beginsel verplicht om een aangifte op te nemen. Deze plicht staat los van de vraag of aan die aangifte verder vervolgd zal worden gegeven. Twijfel bij de betrokken opsporingsambtenaar over de vraag of al dan niet sprake is van een strafbaar feit mag er niet aan in de weg staan, dat hij gevolg geeft aan zijn wettelijke plicht tot het opnemen van aangifte. In het geval van dergelijke twijfel dient hij het over te laten aan de officier van justitie om ter zake een standpunt te bepalen en dat kenbaar te maken aan de persoon die aangifte deed. Pas dan staat voor betrokkene, in het geval van een besluit tot niet-vervolgving, de mogelijkheid open om op grond van artikel 12 Wetboek van Strafvordering beklag in te stellen bij het gerechtshof. Een uitzondering op de plicht om een aangifte op te nemen kan alleen worden aangenomen in het geval dat al op voorhand, zonder enig verder onderzoek, en zonder de minste twijfel, kan worden vastgesteld dat de gedraging of gebeurtenis die ter kennis van de politie wordt gebracht niet is te kwalificeren als een strafbaar feit. Deze lijn heeft de ombudsman in eerdere openbare rapporten uitgezet (zie o.a. rapport 2008/183 en 2012/062).

In het geval van het niet willen opnemen van een aangifte kan het behoorlijkheidsvereiste van fair play in het geding zijn. Dat vereiste houdt in dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij zorgt voor een eerlijke gang van zaken.

Ten aanzien van uw klacht

In de situatie van uw cliënt heeft de politie geweigerd aangifte op te nemen. In afwijking van het hier boven genoemde uitgangspunt, vindt de ombudsman dat in het geval van uw cliënt niet onbegrijpelijk. Allereerst omdat uw cliënt enkel aanvoert dat hij niet door rood reed en dat de verbaliserend ambtenaar stoer wilde doen naar zijn collega. Meer concrete omstandigheden die maken dat er wel een aangifte moet worden opgenomen noemt uw cliënt niet.

Daarnaast is de ombudsman van oordeel dat er van het belemmeren van procedurele kansen geen sprake is. Immers heeft uw cliënt de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de officier van justitie en daarna bij de kantonrechter (en

Ons nummer

201616620

3

benut uw cliënt die mogelijkheid ook). In die procedure kan uw cliënt aanvoeren dat hij niet door rood heeft gereden en dat de waarneming van de verbaliserend ambtenaar onjuist is geweest of zelfs dat de ambtenaar valselyk proces-verbaal heeft opgemaakt. Als in die procedure aannemelyk wordt of vast komt te staan dat de verbaliserend ambtenaar valselyk proces-verbaal heeft opgemaakt, dan is er altijd nog de mogelijkheid om aangifte te doen van een strafbaar feit.

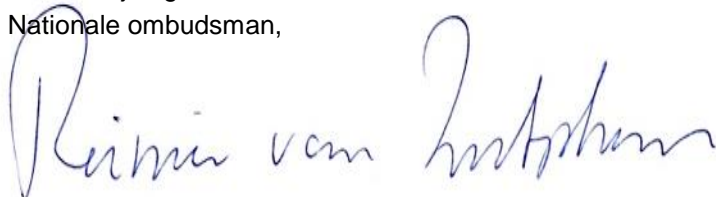
Een andere reden waarom de ombudsman het terecht vindt dat de politie (nog) geen aangifte hoeft op te nemen van een strafbaar feit, is dat dit weer de mogelijkheid opent voor de betrokken politieambtenaar om een aangifte tegen uw cliënt te doen van het doen van valse aangifte. De ombudsman vindt dit een onwenselyk scenario.

Tot slot

Een kopie van deze brief hebben wij ook gestuurd naar de politiechef van de regionale eenheid Den Haag. En omdat de ombudsman in de zaak van uw cliënt een standpunt heeft ingenomen dat voor meer gevallen kan gelden, hebben wij deze brief in geanonimiseerde vorm op onze website geplaatst.

Mocht u naar aanleiding van deze brief nog vragen hebben, dan kunt u bellen met xxxxx via het telefoonnummer xxxxx.

Met vriendelyke groet,
de Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen